

NettiNeiti

Teknologia, toleranssi ja talentti

NettiNeiti ehti kesän mittaan lukea paljon lehtiä. Se avartaa ajattelua ja antaa virikkeitä.

Hartwall Areenalla nelisen tuhatta tietokoneharrastajaa vietti aikaansa torstaista sunnuntaihin, yötä päivää. Nuoret, pääasiassa miehet, pelasivat, kilpailivat mobiilipelien teossa, kokosivat taistelurobotteja, tekivät grafiikkaa ja animaatioita ja vaikka mitä kompoja (älkää kysykö mitä ne kompot on).

Pitivätpä kisan CD:n heitossakin. Pikkukiekko lentää yli 70 metriä.

Paikalla olivat myös Nokia, HP, Tampereen yliopisto ja ties mitkä tahot. Haistelemassa tulevaisuuden lupauksia ja kertomassa pelipojille alan työnsaantimahdollisuuksista.

Voiko 4000 ihmistä olla väärässä? Ehkä ei, mietti NettiNeiti, mutta arveli silti itse viettävänsä neljä kesäpäivää mieluummin jossain muualla kuin Hartwall Areenalla.

Seuuraavaksi NettiNeiti oppi, että tuo sama peliväki tarvitsee liiketoimintaosaamista. Muuten hyvätkin pelit jäävät myymättä, eikä fyrkkaa tule taskuun. Tästä järjesti Helsingin Kauppakorkeakoulu ihan seminaarin. Tämä aihe ei myöskään NettiNeitiä syyttänyt, koska siinä ei ollut mitään uutta. Myyntihomma ja markkinointi on maailmansivu ollut suomalaisille vaikeaa, miten se nyt pelienkään osalta sujui.

NettiNeitikin pelaa satunnaisesti tietokonepelejä. Vaikka pelien ohjelmoijat voivat olla luovaakin väkeä, niin pelien jatkuva pelaaminen tappaa kyllä luovuuden. Katselkaapa vaikka pelikonsolin ääressä istuvaa 4-vuotiasta. Lasittunein silmin hän tuijottaa ruutua. Peliiin samaistuminen on sitä luokkaa, että vartalo nytkähtää joka kerta, kun oma peliukko hyppää. Luovuutta kehittäävä, vai?

Seuuraavaksi NettiNeiti luki jutun, jossa amerikkalainen tutkijaguru pohti tulevaisuudessa pärjääviä kaupunkeja. Luovuus on avainsana. Jutun mukaan Oulu ei ole yhtään luova, Turku ehkä hiukkasen, mutta Helsinki on. Sekään ei tosin pärjää yhtään, kun verrataan San Franciscoon, joka jo 60-luvulla taisi olla hippikaupunkien kärjessä.

Luovuutta vahvistavat tämän jenkigurun mukaan teknologia, talentti ja toleranssi. Siis konevärkki

pitää olla hallussa, lahjat ovat aina tarpeen ja naapuria pitää sietää.

Hesari päätteli, että Suomen eri kaupunkien luovuuden mittareina sopivia olisivat rock-bändien, ulkomaalaisten ja homojen määrä suhteessa asukasluukuun.

Rock-bändejä ei varmaan ole tilastoitu, homoja ei varmasti. Siksi jutun luovuus-kriteereiksi vesittyivät taidemaalari- ja kirjailijaliiton jäsenten ja ulkomaalaisten määrät asukasta kohti. Homotiheys määritettiin epäsuorasti Setan julkaiseman lehden tilaajalukujen mukaan.

NettiNeidin yleensä niin hilpeään ja positiiviseen mieleen alkoi tässä vaiheessa iskeä synkkyys. Siis tulevaisuuden Suomessa elämisen ja viihtymisen edellytyksiä luodaan tekemällä pelejä kännyköihin ja esittämällä modernin tanssin performansseja. Eläköön teknologia, talentti ja toleranssi!

Sitten alkoi huvittaa. Olipa amerikkalainen taas osannut ajatuksensa myydä. Guru muuten perui vierailunsa Helsingissä, arveli sen ehkä liian vähän luovaksi ja päätti pysyä poissa. Saihan ajatuksensa valtakunnan päälehteen edes paikalla käymättä...

Entäpä jos luovuutta lasketaankin sen mukaan kuinka moni harrastaa kirjoittamista, tekee romuista taidetta, maalaa kansalaisopiston harrastepiirissä? Vanhanaikaista ja tylsää, eikä siitä saa raflavaa otsikkoa urbaaniin lehteen.

Ulkomaalaisia ovat myös maaseudun latvialaiset mansikanpoimijat, Pohjois-Karjalan venäläiset puolukannoukkijat ja kuntien maatalouslomittajapulaa helpottavat virolaiset lomittajat. He nostavat ulkomaalaistehyden vähälukuisissa pikkukunnissa huippuunsa.

Yksi kirjailija reilun 3000 asukkaat kunnassa antaa muuten saman kirjailijatiheyden kuin Helsingissä on.

NettiNeiti on aina pyrkinyt olemaan suvaitsevainen. Homojen määrää ei kannata alkaa pohtia millään mittarilla, ei ainakaan täällä maalaismaisemissa. Muuten voi naapurien toleranssit loppua lyhyeen!

NettiNeiti